

Miercuri, 6 aprilie 2011

40. îndeamnă ca poziția Parlamentului să fie pe deplin luată în considerare de Comisie și de statele membre înaintea inițierii negocierilor în materie de investiții, precum și în timpul unor astfel de negocieri; reamintește conținutul Acordului-cadru privind relațiile între Parlamentul European și Comisie și invită Comisia să consulte Parlamentul cu privire la proiectele de mandate de negociere în timp util pentru a-i permite acestuia să-și exprime poziția care, la rândul său, trebuie luată în considerare în mod corespunzător de către Comisie și Consiliu;

41. subliniază nevoia de a include rolul delegațiilor SEAE în cadrul strategiei viitoarei politici privind investițiile, recunoscând potențialul și cunoștințele de specialitate ale acestora ca bunuri strategice în vederea atingerii obiectivelor noi politice;

*

* *

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, statelor membre, precum și Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene - Lupta împotriva fraudei

P7_TA(2011)0142

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie la 14 iulie 2010 Parlamentului European și Consiliului, intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene - Lupta împotriva fraudei - Raportul anual 2009” (COM(2010)0382), inclusiv anexele la raport (SEC(2010)0897 și SEC(2010)0898),
- având în vedere Al zecelea raport anual al OLAF – Raportul anual 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2009, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la activitățile finanțate de Al optulea, Al nouălea și Al zecelea fond european de dezvoltare (FED) privind exercițiul financiar 2009, însoțit de răspunsurile Comisiei ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 319 alineatul (3) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ JO C 303, 9.11.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO C 303, 9.11.2010, p. 243.

⁽⁴⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Miercuri, 6 aprilie 2011

- având în vedere Declarația sa din 18 mai 2010 privind eforturile Uniunii de combatere a corupției (¹), pentru a garanta faptul că fondurile UE nu sunt afectate de corupție,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0050/2011),

Observații generale

1. regretă că, în general, Raportul Comisiei referitor la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 (COM(2010)0382) („Raportul PIF 2009”), prezentat în conformitate cu articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), nu oferă informații referitoare la nivelul estimat de nereguli și de fraude din statele membre individuale, întrucât se concentrează asupra nivelului de raportare și, prin urmare, raportul nu permite o privire de ansamblu asupra nivelului real de nereguli și de fraude din statele membre și face imposibilă identificarea și sancționarea statelor care prezintă nivelul cel mai ridicat de nereguli și de fraude;
2. subliniază faptul că fraudă este un exemplu de comportament contravențional voluntar care constituie o infracțiune, precum și că o neregulă reprezintă nerespectarea unei norme; regretă că raportul Comisiei nu analizează fraudă în mod amănunțit și tratează neregulile în linii foarte generale; atrage atenția asupra faptului că articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se referă la fraudă, și nu la nereguli, și solicită realizarea unei distincții între fraudă și erori sau nereguli;
3. subliniază faptul că în ultimii ani au fost dezvoltate tehnici pentru cuantificarea fenomenului fraudei ca parte a unei încercări mai extinse de a combate corupția, și îndeamnă Comisia să stimuleze aceste eforturi de cercetare și să aplice, inițial ca proiecte-pilot, în cooperare cu statele membre, metodologii noi adecvate, care sunt dezvoltate pentru a cuantifica fenomenul neregulilor și al fraudei;
4. invită Comisia să își exercite responsabilitatea de a garanta respectarea, de către statele membre, a obligațiilor lor de raportare în vederea furnizării unor date fiabile și comparabile referitoare la nereguli și la fraude, chiar dacă acest lucru necesită modificarea de către Comisie a sistemului de sancțiuni pentru nerespectarea acestor obligații de raportare;
5. regretă faptul că o mare parte a fondurilor UE sunt în continuare cheltuite în mod necuvenit și invită Comisia să ia măsurile necesare pentru a asigura recuperarea promptă a acestor fonduri;
6. este preocupat de nivelul de nereguli restante care nu sunt redresate sau sunt declarate ca fiind de nerecuperat în Italia, la sfârșitul exercițiului financiar 2009;
7. invită Comisia să responsabilizeze într-o mai mare măsură statele membre cu privire la cuantumul neregulilor care nu au fost încă redresate;
8. subliniază că legislația Uniunii impune statelor membre să raporteze toate neregulile în termen de cel mult două luni de la sfârșitul trimestrului în care s-a realizat prima constatare administrativă sau judiciară a unei nereguli și/sau se află informații noi despre o abatere raportată; invită statele membre să facă toate eforturile necesare, inclusiv integrarea procedurilor administrative naționale, pentru a respecta termenele impuse și a reduce decalajul dintre momentul identificării unei nereguli și momentul raportării acesteia; invită statele membre ca, în eforturile lor de combatere a fraudei, să protejeze în principal banii contribuabililor;

(¹) Texte adoptate, P7_TA(2010)0176.

Miercuri, 6 aprilie 2011

9. solicită informații cu privire la măsurile adoptate de Comisie pentru a combate creșterea numărului de cazuri și a sumelor în privința cărora există suspiciuni de fraudă, în raport cu numărul total de nereguli din statele membre Polonia, România și Bulgaria;

10. este preocupat de nivelurile suspect de scăzute ale cazurilor de fraudă în Spania și Franța, în special având în vedere dimensiunea acestora și sprijinul financiar primit, astfel cum este descris de către Comisie în raportul PIF 2009 și, prin urmare, invită Comisia să includă informații detaliate cu privire la metodologia de raportare aplicată și la capacitatea de detectare a fraudei în aceste state;

11. invită statele membre care nu au ratificat până în prezent Convenția din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾ sau protocoalele acesteia ⁽²⁾ (instrumentele PIF), adică Republica Cehă, Malta și Estonia, să ia măsuri în vederea ratificării de urgență a acestor acte legislative; îndeamnă statele membre care au ratificat instrumentele PIF să își intensifice eforturile în vederea consolidării legislației lor penale naționale, cu scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii, în special prin abordarea deficiențelor existente care au fost relevate în Al doilea raport al Comisiei referitor la punerea în aplicare a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene și a protocoalelor aferente (COM(2008)0077);

12. salută introducerea, în 2009, a Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), o aplicație dezvoltată și administrată de OLAF, precum și evoluțiile pozitive generate de aceasta; este preocupat de faptul că Comisia explică creșterea numărului de cazuri raportate, precum și impactul financiar, prin utilizarea noului mijloc tehnologic de raportare; invită Comisia să pună la dispoziția Parlamentului o metodologie detaliată a mijlocului tehnologic de raportare pus în aplicare recent și să o includă în raportul din următorii ani; invită statele membre să pună integral în aplicare IMS și să își amelioreze în continuare nivelul de respectare a obligațiilor de raportare;

13. solicită Comisiei să includă în raportul său din anul următor cuantumul neregulilor raportate folosind noul mijloc tehnologic de raportare în locul metodelor tradiționale de raportare; invită statele membre să îmbunătățească rapiditatea cu care sunt raportate neregulile;

14. își reafirmă regretul – având în vedere dubiile semnificative legate de calitatea informațiilor furnizate de statele membre – cu privire la faptul că Comisia depune eforturi mai intense pentru a convinge Parlamentul European de necesitatea introducerii unui „risc admisibil de eroare” decât pentru a convinge statele membre de necesitatea unor declarații naționale de gestiune obligatorii, care să facă obiectul unui audit adecvat, efectuat de către autoritățile naționale de audit, și care să fie consolidate de către Curtea de Conturi; invită Comisia, în cooperare cu statele membre și prin elaborarea unui raport adecvat în conformitate cu tratatul, să ofere Parlamentului o garanție rezonabilă că acest obiectiv a fost atins și că activitățile pentru combaterea fraudei sunt puse în aplicare într-un mod adecvat;

Venituri: resurse proprii

15. este preocupat de cuantumul fraudei în comparație cu neregulile din sectorul de resurse proprii pentru statele membre Austria, Spania, Italia, România și Slovacia, întrucât fraudă constituie peste jumătate din cuantumul total al neregulilor în fiecare stat membru; invită statele membre să ia toate măsurile necesare, inclusiv cooperarea strânsă cu instituțiile europene, pentru a aborda toate cauzele care conduc la cazuri de fraudă cu privire la fondurile UE;

16. regretă deficiențele evidențiate de Curtea de Conturi în ceea ce privește supravegherea vamală națională – mai ales în legătură cu efectuarea analizei riscurilor pentru selecția comercianților și a importurilor care să facă obiectul controalelor vamale –, aceste deficiențe sporind riscurile de nereguli rămase nedepistate și putând conduce la o diminuare a resurselor proprii tradiționale (RPT); invită statele membre să își consolideze sistemele de supraveghere vamală și solicită Comisiei să ofere un sprijin relevant în acest sens;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 48.

⁽²⁾ JO C 313, 23.10.1996, p. 1, JO C 151, 20.5.1997, p. 1 și JO C 221, 19.7.1997, p. 11.

Miercuri, 6 aprilie 2011

17. subliniază că aproximativ 70 % din totalul procedurilor vamale pentru importuri sunt simplificate, ceea ce înseamnă că acestea au un impact substanțial asupra colectării RPT și asupra eficacității politicii comerciale comune; consideră inacceptabilă, în acest context, lipsa controalelor eficace asupra procedurilor simplificate pentru importuri în statele membre, fapt ce a fost evidențiat în Raportul special nr. 1/2010 al Curții de Conturi, și invită Comisia să continue examinarea eficacității controalelor asupra procedurilor simplificate în statele membre, și în special, să examineze progresul înregistrat de către statele membre în realizarea de audituri ex post și să prezinte rezultatele acestor evaluări Parlamentului până la sfârșitul anului 2011;

18. ia act de rezultatul anchetelor desfășurate de OLAF în domeniul resurselor proprii; este profund îngrijorat de nivelul fraudelor asociate cu mărfurile importate din China și solicită statelor membre să recupereze fără întârziere sumele în cauză;

19. salută succesul înregistrat de operațiunea vamală comună Diabolo II, în care s-au implicat reprezentanți vamali din 13 țări din Asia și 27 de state membre UE, coordonată de Comisia Europeană prin intermediul OLAF;

20. salută acordurile pe care Uniunea Europeană și statele sale membre le-au încheiat cu fabricanții de produse din tutun pentru a combate comerțul ilicit cu tutun; este de părere că este în interesul financiar al UE să continue să depună eforturi în vederea combaterii contrabandei cu țigări, în urma căreia pierderile anuale de venituri pentru bugetul UE sunt estimate la aproximativ un miliard EUR; îndeamnă OLAF să continue să joace un rol principal în negocierile internaționale pentru un protocol privind eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun în conformitate cu articolul 15 din Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului, care ar contribui la combaterea comerțului ilicit în Uniune; este de părere că cele 500 de milioane EUR care urmează să fie plătite de către cele două societăți în cauză, și anume British American Tobacco și Imperial Tobacco, ar trebui să fie utilizate de Comisie și statele membre vizate și în scopul consolidării măsurilor de combatere a fraudei;

Cheltuieli: agricultură

21. salută concluzia Comisiei, potrivit căreia, pe plan general, se constată o îmbunătățire a disciplinei în ceea ce privește raportarea în acest sector, iar nivelul de respectare a obligațiilor de raportare este în prezent de 95 %; invită statele membre în cazul cărora se constată în continuare o neîndeplinire a obligațiilor de raportare la timp (Austria, Finlanda, Țările de Jos, Slovacia și Marea Britanie) să remedieze prompt această situație;

22. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape situația din Spania și Italia, care au raportat cel mai mare număr de cazuri de nereguli și, respectiv, cea mai mare sumă afectată de nereguli și să raporteze Parlamentului European cu privire la măsurile specifice adoptate pentru a aborda problemele din aceste două state membre;

23. invită Comisia să stabilească dacă diferența dintre o serie de cheltuieli mai ridicate și o rată minimă a cazurilor de nereguli raportate și variațiile considerabile ale ratelor de nereguli raportate (Estonia 88,25 %; Cipru, Ungaria, Letonia, Malta, Slovenia și Slovacia 0.00 %), au legătură cu eficiența sistemelor de control, în vederea efectuării unei revizuii a acestor sisteme;

24. este profund preocupat de constatarea Curții de Conturi, conform căreia plățile pentru anul 2009 în acest domeniu de politici au fost afectate de erori materiale, iar sistemele de supraveghere și de control s-au dovedit, în general, cel mult parțial eficiente în asigurarea regularității plăților; regretă constatarea Curții de Conturi conform căreia, deși Sistemul integrat de administrare și control (IACS) este, în principiu, bine configurat, eficiența acestuia este afectată în mod negativ de prezența unor date incorecte în bazele de date, de verificările încrucișate incomplete sau incorecte sau de monitorizarea incompletă a anomaliilor; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape eficiența sistemelor de supraveghere și de control care funcționează în statele membre pentru a garanta faptul că informațiile privind nivelul neregulilor din fiecare stat membru corespund unei imagini veridice și obiective a situației reale; invită Comisia să abordeze deficiențele care afectează eficiența IACS;

Miercuri, 6 aprilie 2011

25. constată că cifrele definitive pot fi determinate numai pentru exercițiile financiare care pot fi considerate încheiate și, din această perspectivă, până în prezent, ultimul exercițiu financiar care poate fi considerat încheiat este 2004;

26. regretă situația catastrofică în ceea ce privește rata globală de recuperare în acest domeniu de politici, care în 2009 se ridică la 42 % din suma de 1 266 milioane EUR, considerată restantă la sfârșitul exercițiului financiar 2006; este preocupat mai ales de observația Curții de Conturi, conform căreia suma de 121 de milioane EUR, recuperată în anii 2007-2009 de la beneficiari, reprezintă mai puțin de 10 % din totalul recuperărilor; consideră că această situație este inacceptabilă și solicită statelor membre să o abordeze de urgență; îndeamnă Comisia să adopte toate măsurile necesare pentru a institui un sistem eficient de recuperare și să informeze Parlamentul European, în raportul său de anul viitor privind protecția intereselor financiare ale UE, cu privire la progresele înregistrate;

Cheltuieli: politica de coeziune

27. regretă faptul că datele conținute în raportul PIF 2009 nu oferă o imagine fiabilă cu privire la numărul neregulilor și al fraudelor din acest domeniu de politici, întrucât un număr ridicat de nereguli și/sau fraude poate să constituie doar un indicator al unei raportări și/sau al unor sisteme eficiente de combatere a fraudei;

28. este profund îngrijorat de constatarea Curții de Conturi privind rata ridicată de erori materiale (peste 5 %) care afectează plățile pentru anul 2009;

29. constată că o sursă importantă a erorilor care afectează cheltuielile pentru politica de coeziune o reprezintă deficiențele grave în aplicarea normelor privind achizițiile publice; solicită, prin urmare, Comisiei să propună, fără întârziere, noi acte legislative pentru a simplifica și a moderniza aceste norme;

30. este profund îngrijorat de constatarea Curții de Conturi, conform căreia cel puțin 30 % din erorile identificate de Curte în eșantionul 2009 ar fi putut fi depistate și corectate de către statele membre înainte de certificarea cheltuielilor în fața Comisiei, pe baza informațiilor disponibile acestora; invită statele membre să își intensifice eforturile în vederea consolidării mecanismelor lor de detectare și corectare;

31. invită Comisia să furnizeze Parlamentului European informații referitoare la măsurile adoptate cu privire la neregulile raportate de statele membre și detectate de Comisie în acest domeniu de politici;

32. nu este mulțumit de o rată de recuperare care depășește 50 % pentru perioada de programare 2000-2006; îndeamnă statele membre să depună eforturi suplimentare pentru recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și invită Comisia să ia măsuri pentru a asigura o rată de recuperare mai ridicată – având în vedere faptul că Comisia execută bugetul pe propria răspundere, astfel cum se prevede la articolul 317 TFUE;

Cheltuieli: fonduri de preaderare

33. este profund îngrijorat de suspiciunile privind rata ridicată a fraudelor înregistrate în Bulgaria în 2009 în ceea ce privește Programul special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală (SAPARD), care – pentru întreaga perioadă de programare – se ridică la 20 %, reprezentând cea mai ridicată rată identificată în urma analizării tuturor fondurilor (coeziune și agricultură); constată că mai multe cazuri de fraudă suspectate au fost inițiate de intervențiile/controlarele externe decât de cele interne/naționale; constată că Comisia și-a exercitat în mod corect obligațiile de suspendare a plăților de la SAPARD în 2008 și a ridicat această suspendare după controale amănunțite la 14 septembrie 2009; invită Comisia să continue să supravegheze autoritățile bulgare pentru a asigura o îmbunătățire suplimentară a acestei situații;

Miercuri, 6 aprilie 2011

34. ia act de faptul că Republica Cehă, Estonia, Letonia și Slovenia au raportat o rată a fraudelor de 0 % pentru SAPARD și pune la îndoială fiabilitatea informațiilor raportate sau capacitatea acestor state de detectare a fraudelor; subliniază faptul că rate similare de fraudă zero sau scăzute ar putea semnifica deficiențe în sistemele de control și viceversa; îndeamnă Comisia să furnizeze informații privind eficiența mecanismelor de control și să exercite, împreună cu OLAF, un control mai strict referitor la cheltuirea banilor UE;

35. consideră inacceptabilă rata foarte scăzută de recuperare în cazurile de suspiciuni de fraudă care afectează fondurile de preaderare, aceasta fiind de numai 4,6 % pentru întreaga perioadă de programare, și invită Comisia să instituie un sistem eficient pentru a aborda această situație;

Achiziții publice, transparență sporită și combaterea fraudei

36. invită Comisia, agențiile competente ale Uniunii și statele membre să ia măsuri și să furnizeze resursele necesare pentru a se asigura că fondurile UE nu sunt afectate de corupție, să adopte sancțiuni descurajatoare în cazuri de corupție și de fraudă, să accelereze confiscarea bunurilor implicate în cazuri de fraudă, de evaziune fiscală și în infracțiuni legate de spălarea banilor;

37. invită Comisia și statele membre să elaboreze, să aplice și să evalueze periodic sisteme uniforme de achiziții pentru a preveni fraudă și corupția, să definească și să aplice condiții clare de participare la procedurile de achiziții publice, precum și criteriile pe baza cărora se iau deciziile în acest domeniu și, de asemenea, să adopte și să aplice sisteme de control la nivel național al deciziilor privind achizițiile publice, să asigure transparența și răspunderea în sectorul finanțelor publice și să adopte și să aplice sisteme de gestionare a riscurilor și de control intern;

38. salută Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice – „Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”; invită Consiliul și Comisia să finalizeze adoptarea reformei normelor de bază ale UE în materie de achiziții publice (Directivile 2004/17/CE și 2004/18/CE) până la sfârșitul anului 2012;

39. în urma solicitării sale formulate în raportul de anul trecut privind protecția intereselor financiare ale Comunităților, invită OLAF să prezinte, în viitorul său raport anual, o analiză detaliată a strategiilor și măsurilor utilizate de fiecare stat membru în lupta împotriva fraudei și în scopul de a preveni și identifica neregulile în cheltuirea fondurilor europene, inclusiv atunci când sunt cauzate de corupție; consideră că ar trebui acordată o atenție deosebită implementării fondurilor agricole și structurale; consideră că raportul, cu 27 de profiluri de țară, ar trebui să analizeze metoda folosită de organismele judiciare și de anchetă naționale, cantitatea și calitatea controalelor efectuate, precum și statisticile și motivele în cazurile în care autoritățile naționale nu au efectuat inculpări ca urmare a rapoartelor OLAF;

40. în urma solicitării sale formulate în raportul de anul trecut privind protecția intereselor financiare ale Comunităților, îndeamnă Consiliul să finalizeze încheierea acordurilor de cooperare cu Liechtenstein în cel mai scurt timp posibil și să solicite Consiliului să acorde Comisiei mandatul de a negocia acorduri antifraudă cu Andorra, Monaco, San Marino și Elveția;

41. îndeamnă Comisia să ia măsuri pentru a asigura, prin intermediul unui punct unic de contact, transparența în ceea ce privește beneficiarii fondurilor UE; invită Comisia să elaboreze măsuri pentru a spori transparența dispozițiilor juridice și un sistem prin care toți beneficiarii fondurilor UE să fie publicați pe același site, indiferent de cine gestionează fondurile și pe baza unor categorii standard de informații care să fie furnizate de statele membre în cel puțin o limbă de lucru a Uniunii; invită statele membre să

Miercuri, 6 aprilie 2011

coopezeze cu Comisia și să-i furnizeze informații complete și corecte referitoare la beneficiarii fondurilor UE gestionate de statele membre; invită Comisia să acționeze cu prioritate pentru a evalua sistemul „gestiunii repartizate” și pentru a prezenta Parlamentului un raport;

*

* *

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Comitetului de supraveghere a OLAF și OLAF.

Statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european

P7_TA(2011)0143

Rezoluția Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 12 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european [partidele politice și fundațiile afiliate acestora, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatele (3) și (4)] și normele privind finanțarea lor ⁽¹⁾ (Regulamentul privind finanțarea), în special articolul 12,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 martie 2006 privind partidele politice europene ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul din 18 octombrie 2010 prezentat Biroului de către Secretarul General și referitor la finanțarea partidelor la nivel european, în conformitate cu articolul 15 din Decizia Biroului din 29 martie 2004 ⁽³⁾ de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului privind finanțarea,
 - având în vedere nota Biroului din 10 ianuarie 2011, ca versiune revizuită a deciziilor Biroului din 13 decembrie 2010,
 - având în vedere articolul 210 alineatul (6) și articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0062/2011),
- A. întrucât articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că „partidele politice la nivel european contribuie la formarea conștiinței politice europene și la exprimarea voinței cetățenilor Uniunii”, iar Parlamentul și Consiliul, în conformitate cu articolul 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, stabilesc statutul partidelor politice și al fundațiilor acestora la nivel european, în special regulile legate de finanțarea lor;

⁽¹⁾ JO L 297, 15.11.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 127.

⁽³⁾ Modificată prin deciziile Biroului din 1 februarie 2006 și 18 februarie 2008.